Rok 1914.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVIII. — Wydana i rozesłana dnia 30. maja 1914.

106.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych, Ministrem wyznań i oświaty i Ministrem robót publicznych z dnia 12. maja 1914,

dotyczące zmiany niektórych postanowień punktów 6. i 7. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 6. sierpnia 1907, Dz. u. p. Nr. 196, o dowodzie szczególniejszego uzdolnienia, wymaganym po myśli § 23., ustęp 1., ustawy z dnia 5. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 26, do rozpoczęcia koncesyonowanych przemysłów, wymienionych w § 15., punkty 1., 2., 5., 6., 7., 8., 10., 11., 14., 17., 18., 20., 21., 22. i 23. ustawy z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39, względnie ustawy z dnia 5. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 26.

Na zasadzie § 15. ustawy z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39, względnie ustawy z dnia 5. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 26, jakoteż na zasadzie § 23. ustawy z dnia 5. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 26, zmieniając częściowo punkty 6. i 7. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 6. sierpnia 1907, Dz. u. p. Nr. 196, zarządza się, co następuje:

Artykuł I.

Ustęp trzeci punktu 6. powołanego rozporządzenia ministeryalnego — w którym jest mowa o dowodzie szczególniejszego uzdolnienia dla koncesyonowanego przemysłu wyrobu i sprzedaży materyałów pyrotechnicznych, przedmiotów pyrotechnicznych i preparatów wybuchowych wszelkiego rodzaju — ma opiewać:

„Wspomniany w przytoczonych wyżej ustępach dowód szczególniejszego uzdolnienia da się w wszystkich wypadkach zastąpić

świadectwem złożonego z pomyślnym wynikiem na jednej z tutejszych akademii technicznych drugiego chemiczno-technicznego egzaminu państwowego albo

dyplomem doktoratu umiejętności technicznych z chemią jako przedmiotem rozprawy, wydanym przez jedną z tutejszych akademii technicznych, albo

dyplomem doktoratu filozofii z chemią jako przedmiotem rozprawy, wydanym przez jeden z tutejszych uniwersytetów, albo

świadectwem dojrzałości lub świadectwem ukończenia z pomyślnym skutkiem ostatniego roku chemiczno-technicznego oddziału wyższej szkoły przemysłowej

w Państwowej Szkole przemysłowej w Pradze,

w Państwowej Szkole przemysłowej w Libercu,

w Państwowej Szkole przemysłowej w Krakowie i

wyższej szkoły przemysłowej o kierunku chemiczno-technicznym w Państwowej Szkole przemysłowej w XVII. wiedeńskiej dzielnicy miejskiej."

Artykuł II.

Ustęp pierwszy punktu 7. powołanego rozporządzenia ministeryalnego — w którym jest mowa o dowodzie szczególniejszego uzdolnienia dla koncesyonowanego przemysłu wytwarzania trucizn i przyrządzania materyałów i przetworów, przeznaczonych na lekarstwa, oraz sprzedawania jednych i drugich, o ile to nie jest zastrzeżone wyłącznie aptekarzom, tudzież wyrobu i rozsprzedaży sztucznych wód mineralnych — ma opiewać:

„Osoby, starające się o koncesyę na wymienione w § 15., punkt 14., ustawy z dnia 5. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 26, wytwarzanie trucizn, na przyrządzanie materyałów i przetworów, przeznaczonych na lekarstwa, oraz na wyrób sztucznych wód mineralnych, winny wraz z dowodem co najmniej dwuletniego zatrudnienia w laboratoryum chemicznem lub w laboratoryum chemiczno-farmaceutycznem albo też w zakładzie przemysłowym, w którym wykonuje się przedmiot koncesyi, względnie w aptece, przedłożyć

świadectwo drugiego chemiczno-technicznego egzaminu państwowego, złożonego z pomyślnym skutkiem w jednej z tutejszych akademii technicznych albo

dyplom doktoratu umiejętności technicznych z chemią jako przedmiotem rozprawy, wydany przez jedną z tutejszych akademii technicznych, albo

dyplom doktoratu filozofii z chemią jako przedmiotem rozprawy, wydany przez jeden z tutejszych uniwersytetów, albo

dyplom magistra farmacyi jednego z tutejszych uniwersytetów, albo

świadectwo dojrzałości lub świadectwo ukończenia z pomyślnym skutkiem ostatniego roku oddziału chemiczno-technicznego wyższej szkoły przemysłowej

w Państwowej Szkole przemysłowej w Pradze,

w Państwowej Szkole przemysłowej w Libercu,

w Państwowej Szkole przemysłowej w Krakowie i

wyższej szkoły przemysłowej o kierunku chemiczno-technicznym w Państwowej Szkole przemysłowej w XVII. wiedeńskiej dzielnicy miejskiej."

Artykuł III.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu jego ogłoszenia w Dzienniku ustaw państwa.

Heinold wlr. **Hussarek** wlr.
Trnka wlr. **Schuster** wlr.

107.

Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty oraz Ministerstwa skarbu z dnia 13. maja 1914,

którem ustanawia się dla nowo utworzonego Dziekanatu w Bobrowie Górnej i zmienionego co do swego okręgu Dziekanatu w Międzyrzeczu Wielkim w dyecezyi berneńskiej kwotę nadającego się do fasyonowania wydatku na prowadzenie urzędu dziekańskiego.

Uzupełniając, względnie zmieniając częściowo rozporządzenie ministeryalne z dnia 19. czerwca 1886, Dz. u. p. Nr. 107, ustanawia się kwotę wydatków dziekańskich, które w zeznaniach dochodów, składać się mających według ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, należy uznać za pozycyę potrącalną, dla nowo utworzonego Dziekanatu w Bobrowie Górnej w dyecezyi berneńskiej na sumę dwieście sześćdziesiąt (260) koron, zaś dla zmienionego co do swego okręgu Dziekanatu w Międzyrzeczu Wielkim na dwieście ośmdziesiąt (280) koron, a to niezależnie od zbadania kwestyi, czy odnośnemu proboszczowi, któremu poruczono prowadzenie spraw dziekańskich, w ogóle należy się w myśl powołanej ustawy uzupełnienie kongruy z funduszu religijnego, względnie z państwowej dotacyi tegoż funduszu.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia wchodzą w życie z dniem ogłoszenia.

Hussarek wlr. **Engel** wlr.

108.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem skarbu i Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 14. maja 1914,

dotyczące uskuteczniania wpłat i wypłat na rachunek Centralnego Zarządu c. k. Zakładu pocztowego i telegraficznego.

§ 1.

Począwszy od dnia 1. czerwca 1914 należy wpłaty i wypłaty na rachunek Centralnego Zarządu

c. k. Zakładu pocztowego i telegraficznego, jeżeli przyjęcie ich lub uskutecznienie zarząd i c. k. Ministerstwo handlu, w zasadzie uiszczać za pośrednictwem c. k. pocztowej Kasy oszczędności.

Co do wpłat i wypłat, uskutecznianych rzeczywiście w złocie, obowiązują osobne postanowienia.

§ 2.

W celu uskuteczniania wpłat wyda się stronom, obowiązanym do zapłaty, poświadczenia pocztowej Kasy oszczędności co do odbioru i złożenia, opiewające na rachunek „Centralnego Zarządu c. k. Zakładu pocztowego i telegraficznego“ w pocztowej Kasie oszczędności.

Strony, obowiązane do zapłaty a uczestniczące w obrocie klearingowym Urzędu pocztowych Kas oszczędności, winny przekazać płatną kwotę w obrocie klearingowym, używając do tego wypełnionego poświadczenia odbioru względnie złożenia.

Jeżeli obowiązany do zapłaty nie ma poświadczenia pocztowej Kasy oszczędności co do odbioru lub złożenia, wówczas należy odnośną kwotę wpłacić zapomocą czerwonego poświadczenia Urzędu pocztowych Kas oszczędności co do wpłaty (rozporządzenie z dnia 19. marca 1909, Dz. u. p. Nr. 45.), w którem uwidocznić należy jako odbiorcę zapłaty „Centralny Zarząd c. k. Zakładu pocztowego i telegraficznego“.

Obowiązani do zapłaty nie mają obowiązku przedkładania kwitów wzajemnych.

Poświadczenia odbioru kwot, wpłaconych za pośrednictwem pocztowej Kasy oszczędności, wygotowuje ministeryalny departament rachunkowy w c. k. Ministerstwie handlu w formie kartek korespondencyjnych lub kartek zamkniętych tylko wtedy, jeżeli osoba płacąca przylepi na odwrotnej stronie poświadczenia złożenia znaczek pocztowy pięcio- względnie dziesięciohalerzowy.

§ 3.

Wypłaty uskutecznia się na poczet rachunku „Centralny Zarząd c. k. Zakładu pocztowego i telegraficznego“ w pocztowej Kasie oszczędności albo gotówką albo zapomocą zapisania jako należytość, jeżeli odbiorca zapłaty należy do obrotu klearingowego Urzędu pocztowych Kas oszczędności a konto jego znane jest ministeryalnemu departamentowi rachunkowemu w Ministerstwie handlu.

W razie wypłaty gotówką winien odbiorca zapłaty wygotować poświadczenie odbioru przekazanej kwoty, które ściąga się dla zarządu pocztowego przy wypłacie zapomocą formularza kwitu, wydrukowanego na przekazie zapłaty pocztowej Kasy oszczędności.

Tak przy wypłacie gotówką jak i przy zapisywaniu jako należytość w koncie czekowem pocztowej Kasy oszczędności należy ściągać należytości stemplowe, przypadające od wypłacanych kwot, nie zapomocą znaczków stemplowych lecz bezpośrednio w drodze potrącenia.

Do wypłaty zapomocą zapisania jako należytość potrzeba pisemnego oświadczenia strony, uprawnionej do poboru, że godzi się na potrącenie stempla. Oświadczenie raz złożone ma znaczenie także dla wszystkich następnych zapłat, wyjąwszy, gdyby je ograniczono do pewnej oznaczonej zapłaty. Jeżeli takiego oświadczenia się nie złoży, ma się zapłaty uskuteczniać zapomocą przekazu zapłaty pocztowej Kasy oszczędności.

§ 4.

Likwidacya wypłacanych kwot należy wyłącznie do ministeryalnego departamentu rachunkowego w Ministerstwie handlu.

Likwidacyę uskutecznia się z urzędu na podstawie urzędowych dokumentów, którymi rozporządza ten departament rachunkowy, w regule więc nie potrzeba już w przyszłości przedkładać w tym celu kwitów. Jedynie przy zapłatach na rzecz osób prywatnych, znajdujących się poza królestwami i krajami w Radzie państwa reprezentowanymi, należy przedłożyć kwit ministeryalnemu departamentowi rachunkowemu w Ministerstwie handlu w celu zarządzenia zapłaty. Wobec tego, iż należytość stemplową uiszcza się bezpośrednio (w drodze potrącenia), nie potrzeba kwitów tych ostemplowywać.

§ 5.

O zapłatach, uskutecznionych za pośrednictwem pocztowej Kasy oszczędności, zawiadamia odbiorcę zapłaty właściwy oddawczy urząd pocztowy, a to w razie wypłacania gotówką zapomocą doręczenia „przekazu zapłaty“, w razie zaś zapisywania jako należytość zapomocą doręczenia „wyciągu z konta“. Razem z „przekazem zapłaty“ lub „wyciągiem z konta“ doręcza się odbiorcy zapłaty wyciąg z księgi, w którym z reguły uwidocznione są oprócz kwoty brutto także należytości stemplowe, pobrane w drodze potrącenia, i inne ewentualne potrącenia oraz podane są bliższe szczegóły o tem, do czego się zapłata odnosi.

Na podstawie „przekazu zapłaty“ należy odebrać przekazaną kwotę — jeżeli i tak według pocztowych przepisów urzędowych nie doręcza się jej stronie równocześnie z „przekazem zapłaty“ — w właściwym oddawczym urzędzie pocztowym; strony prywatne zaś, mieszkające w I. dzielnicy Wiednia, winny odbierać ją bezpośrednio w kasie c. k. Urzędu pocztowych Kas oszczędności.

Ewentualne zapytania lub zażalenia należy wystosowywać do ministeryalnego departamentu rachunkowego w c. k. Ministerstwie handlu.

Schuster włr. **Engel** włr.

109.

Rozporządzenie Ministra handlu z dnia 23. maja 1914

o zmianie stosunków, tyczących się płac i emerytur kalkulantek c. k. Urzędu pocztowych Kas oszczędności.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia z dnia 19. maja 1914 rozporządza się z mocą obowiązującą od dnia 1. lutego 1914, co następuje:

§ 1.

Szemat płac rocznych kalkulantek, ustanowiony w § 10. „Postanowień normalnych co do stosunku służbowego kalkulantek i aspirantek c. k. Urzędu pocztowych Kas oszczędności“, ogłoszonych rozporządzeniem Ministra handlu z dnia 11. listopada 1909, Dz. u. p. Nr. 175, zastępuje się następującym nowym szematem:

1. klasa starszeństwa służbowego . . .	1100 K
2. „ „ „ . . .	1200 „
3. „ „ „ . . .	1300 „
4. „ „ „ . . .	1400 „
5. „ „ „ . . .	1500 „
6. „ „ „ . . .	1600 „
7. „ „ „ . . .	1800 „
8. „ „ „ . . .	2000 „
9. „ „ „ . . .	2200 „
10. „ „ „ . . .	2400 „
11. „ „ „ . . .	2600 „
12. „ „ „ . . .	2800 „

§ 2.

Zmieniając postanowienia § 11., ustęp 3. i 4. wspomnianych Postanowień normalnych postanawia się, że posunięcie kalkulantek do klas starszeństwa służbowego 2. do 7. następuje zawsze po dwóch, a do klas starszeństwa służbowego 8. do 12. zawsze po trzech latach, przebytych w klasie poprzedzającej, przyczem posunięcie do 8. klasy starszeństwa służbowego zależy od warunku co najmniej zadowalniającego pełnienia służby.

§ 3.

Kalkulantki, będące obecnie na posadzie, zalicza się do tych klas starszeństwa służbowego nowego szematu, które równają się pod względem liczby ich dotychczasowym klasom starszeństwa służbowego; czas służby, przebyty w dotychczasowej klasie starszeństwa służbowego, policza się do dalszego posuwania.

Kalkulantki 6. klasy starszeństwa służbowego, które w chwili rozpoczęcia się mocy obowiązującej niniejszego rozporządzenia, ukończyły co najmniej dwa lata w tej klasie starszeństwa służbowego, postępują natychmiast do 7. klasy starszeństwa służbowego, przyczem jednak czasu służby, przebytego w dotychczasowej klasie starszeństwa służbowego, nie policza się do dalszego posuwania.

§ 4.

Szemat zasadniczych kwot emerytalnych, zawarty w § 5. „Postanowień normalnych co do przyznania kalkulantkom c. k. Urzędu pocztowych Kas oszczędności państwowych poborów emerytalnych“, zastępuje się następującym szematem:

Zasadnicza kwota emerytalna wynosi w klasie starszeństwa służbowego

1	1000 K
2	1050 „
3	1100 „
4	1150 „
5	1200 „
6	1250 „
7	1350 „
8	1500 „
9	1650 „
10	1800 „
11	2000 „
12	2200 „

Schuster wlr.

110.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 29. maja 1914

o przekazaniu pełnej jurysdykcyi c. i k. Wicekonsulatowi w Adalia.

W porozumieniu z królewskim węgierskim Rządem i po porozumieniu się z c. i k. Ministrem spraw zewnętrznych przekazuje się na zasadzie § 2. ustawy z dnia 30. sierpnia 1891, Dz. u. p. Nr. 136, c. i k. Wicekonsulatowi w Adalia pełną jurysdykcyę w jego okręgu urzędowym.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Stürgkh wlr. **Georgi** wlr.
Hochenburger wlr. **Heinold** wlr.
Forster wlr. **Hussarek** wlr.
Trnka wlr. **Schuster** wlr.
Zenker wlr. **Engel** wlr.
Morawski wlr.